

er mulighed for at udvide produktionen ved blot at give flere penge, da kapaciteten ikke er til stede. Det er simpel økonomi, som selv hr. Frank Aaen må kunne fatte.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er altså ikke en virkning, man kender ude på sygehusene. Det er ikke en virkning, man kender ude i amterne. Der har man indtrykket af, at man har en meget stram økonomi.

Når vi så er ovre i det hjørne med økonomi, så spørger jeg sundhedsministeren, som har stor omsorg for, at der ikke kommer længere ventelister og det her hurtigt finder sin løsning: Hvorfor har regeringen ikke hvasket til Amtsrådsforeningen, at den skulle prøve at finde de 42½ mio. kr.? De er jo på budgettet. Sundhedsministeren skulle lige sætte dem til side, så vi kunne komme ud af det her. Hvorfor gjorde regeringen ikke det?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Thorkild B. Fransgaard som ordfører.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Når forhandlingerne er kørt fast, og der opstår en arbejdskonflikt som i det her tilfælde, det kan være i form af strejke som her eller en lockout, ja, så er det jo en balancegang for regeringen, for hele Folketinget, hvornår der skal gribes ind.

I det tilfælde her drejer det sig om syge mennesker, nogle, der venter på at komme på sygehuset, en befolkningsgruppe, flertallet i Folketinget nu mener belastes for meget, og at den her strejke vil være skyld i, at ventelisterne bliver endnu længere. Det er begrundelsen for, at Fremskridtspartiet kan stemme for det indgreb, der er tale om her i dag. Vi skal ikke her tage stilling til, om de lønninger, sygeplejerskerne får, er for høje eller for lave. Det er ikke os, der har forhandlingsretten, det er Amtsrådsforeningen.

Folketinget tager stilling til én ting, nemlig om der er en befolkningsgruppe, der bliver forholdsvis meget udsat og forulempet ved, at en strejke får lov at køre videre. Det er det, Folketinget skal tage stilling til, og her mener Fremskridtspartiet, at der skal tages hensyn til de mennesker, der er syge, og dem, der venter på at komme på hospitalet.

Under forhandlingerne i går kom det frem, at hvis konflikten fik lov at løbe en uge mere, så

ville der i alt være 15.000 operationer, som blev udsat, 70.000 forundersøgelser, der blev udsat, og dermed ville ventelisterne blive forlænget. Det er nok til, at Fremskridtspartiet vedstår det ansvar, Folketinget og vi har, og vil være med til at stoppe den her konflikt.

Med hensyn til de stillede ændringsforslag fra Dansk Folkeparti lyder det ene vældig sympatisk med, at der nedsættes et udvalg til at forhandle sig frem til at undgå strejke i fremtiden. Men det er jo en mellemvej at gå, og det kan ikke lade sig gøre på den måde. Det kan vi ikke stemme for.

Med hensyn til det med, at man betaler en direkte kompensation til sygeplejerskerne for, at de opgiver deres strejkeret, hører det ingen steder hjemme. På den måde kan man ikke gøre det.

Skal vi have ændret ansættelsesvilkårene for sygeplejerskerne – det kan også gælde andre områder – skal der tages fat i hele systemet. Fremskridtspartiets tanker er, og muligvis fremsætter vi lovforslag om det, at alt pleje- og sygepersonale, det gælder også sygeplejersker, bliver tjenestemandsansat eller ansat på tjenestemandslignende vilkår, så vi på den måde undgår strejke. Men at gå mellemvejen som foreslået af Dansk Folkeparti ved at fratage dem strejkeretten mod en kompensation kan ikke være rigtigt, og det ville heller ikke føre til at undgå strejker i fremtiden. Skal vi undgå strejker i fremtiden, skal vi gå den anden vej.

Her under andenbehandlingen er jeg kommet med nogle bemærkninger til ændringsforslagene, men jeg kan allerede sige nu, at Fremskridtspartiet stemmer for, at vi får stoppet konflikten.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er mest i relation til det ændringsforslag, der handler om, at man beder parterne nedsætte et udvalg, som diskuterer den her situation, og hvordan man kan komme videre i en situation, hvor Folketinget har markeret, at det ønsker at gribe ind over for strejkeretten, selv om man formelt stadig væk siger, den eksisterer. Den er altså reelt udhulet, men formelt siger man, at den eksisterer. Så beder vi parterne om at nedsætte et udvalg, der kan diskutere en model for, hvordan skal det her skal håndteres i fremtiden.

Jeg synes, det er et meget imødekommende forslag over for parterne, for det er et forsøg på